

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/36712 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 23 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 29 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 april 2007, verzonden op 24 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

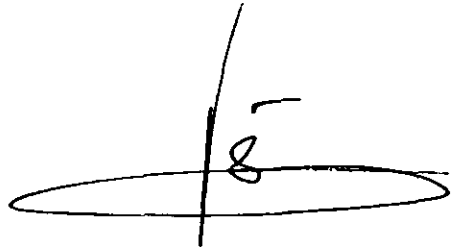
w.g. Sniijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

279

Verzonden: 28 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/36712

uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Armeense nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. R.P.M. Ngasirin, advocaat te Ede,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. M.D. Gunster, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 22 oktober 2002 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'het ondergaan van medische behandeling' ingediend. Bij besluit van 10 maart 2004 is deze aanvraag afgewezen.

Eiser heeft bij brief van 6 april 2004 daartegen bezwaar gemaakt. Op 13 april 2005 is eiser door een ambtelijke commissie gehoord. Verweerder heeft bij besluit van 10 juni 2005 het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen laatstgenoemd besluit heeft eiser bij brief van 7 juli 2005 beroep ingesteld bij de rechtbank.

Verweerder heeft bij brief van 13 december 2005 het besluit van 10 juni 2005 ingetrokken. Vervolgens is het beroep van 7 juli 2005 door de gemachtigde van eiser ingetrokken.

Op 31 mei 2006 is eiser wederom door een ambtelijke commissie gehoord. Bij besluit van 29 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar van 6 april 2004 ongegrond verklaard.

Bij brief van 28 juli 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 29 maart 2007, waar eiser en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

Reg.nr.: Awb 06/36712

2

2. Overwegingen

2.1 Gelet op het verhandelde ter zitting stelt de rechtbank vast dat thans enkel ter beoordeling staat of verweerder eiser had moeten vrijstellen van het vereiste van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000).

2.2 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).

2.3 Uit de wetsgeschiedenis (Kamerstukken II, 1999-2000, 26 732, nr.7, p. 108-109) blijkt dat de in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vermelde bevoegdheid bedoeld is als discretionair van aard en beperkt van omvang. Gevallen, waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal kunnen worden toegeworpen, zijn bij en krachtens artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000, van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door wet- en regelgever niet zijn voorzien. In de brief van de Staatssecretaris van de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 19 september 1997 (Kamerstukken II, 1997-1998, 24 544, nr. 16, p.1) is voorts als beleidsuitgangspunt gekozen dat een beroep op de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke gevallen wordt gehonoreerd.

2.4 Voorts overweegt de rechtbank dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) het aan de afwijzing ten grondslag gelegde advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) een deskundigenadvies is aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij de beoordeling van de aanvragen om toelating in beginsel van het advies uitgaan.

2.5 Namens eiser is betoogd dat aan de in het advies van het BMA van 27 april 2006 gestelde voorwaarden niet zal kunnen worden voldaan, omdat de overdracht en het vervolg van eisers medische behandeling onvoldoende is gewaarborgd en dat verweerder derhalve toepassing had behoren te geven aan de hardheidsclausule.

2.6 De rechtbank overweegt dat voornoemd betoog niet tot het oordeel leidt dat verweerder zijn besluit niet op het BMA-advies heeft mogen baseren. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat verweerder ter zitting te kennen heeft gegeven dat bij de verwijdering van eiser met de aanbevelingen van het BMA rekening zal worden gehouden. Daarbij heeft verweerder onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 3 augustus 2005 (zaak nr. 200501942/1, JV 2005/361) niet ten onrechte gesteld dat verweerder gehouden is in het geval van gedwongen uitzetting aan de voorwaarden van het advies van het BMA te voldoen. Voorts is ter zitting te kennen gegeven dat verweerder gehouden is om te zorgen voor begeleiding teneinde te waarborgen dat de medische behandeling die eiser thans ondergaat gedurende de periode dat hij in afwachting is van de beslissing op zijn aanvraag tot afgifte van een mvv wordt voortgezet.

Reg.nr.: Awb 06/36712

3

Hetgeen namens eiser is betoogd onder verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 10 september 2004 (Awb 04/13739) kan gelet op het voorgaande niet leiden tot het daarmee door eiser beoogde resultaat.

2.7 Gelet op het voorgaande kan verweerder worden gevolgd in zijn standpunt dat het onverkort vasthouden aan het mvv-vereiste niet leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.8 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor vergoeding van het betaalde griffierecht of veroordeling van een partij in de proceskosten van de andere partij.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.J. van Lochem en in het openbaar uitgesproken op 23 april 2007 in tegenwoordigheid van A.J. Rijks als griffier.

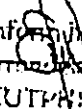
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

24 APR. 2007

Voor fotocopie conform het onspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

Ngasirin & Zeegers

ADVOCATEN

PER TELEFAX (070) 365 13 80

Raad van State te 's-Gravenhage
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2631-6 27 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Ede, 27 april 2007

Inzake: hoger beroepschrift van de heer
IND-nummer: 9908.19.2027

Hoogedelgcestreng College,

Appellant stelt hoger beroep in tegen de negatieve uitspraak* van 23 april 2007, van de Rechtbank te Den Haag, nevenzittingsplaats Zutphen, waarvan u bijgaand een afschrift gelieve aan te treffen. Ondergetekende is door appellant uitdrukkelijk en bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep. Appellant kiest domicilie ten kantore van zijn gemachtigde.

Appellant wenst de door hem tijdens het eerste gehoor en het nader gehoor afgelegde verklaringen, de door zijn gemachtigde aangebrachte aanvullingen en correcties hierop, de door laatstgenoemde ingediende zienswijze, het beroepschrift, de gronden van beroep en de overige ingebrachte stukken in deze procedure als herhaald en ingelast te beschouwen.

1. In de aangevallen uitspraak is opgenomen dat het betoog van appellant niet tot het oordeel leidt dat verweerder zijn besluit niet op het BMA-advies heeft mogen baseren. Hierbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat verweerder ter zitting te kennen heeft gegeven dat bij de verwijdering van eiser met de aanbevelingen van het BMA rekening zal worden gehouden. Voorts heeft de rechtbank overwogen dat verweerder ter zitting te kennen heeft gegeven dat hij gchouden is om te zorgen voor begeleiding van appellant, teneinde te waarborgen dat de medische behandeling die appellant thans ondergaat, gedurende de periode dat hij in afwachting is van de beslissing op zijn aanvraag tot afgifte van een

ADVOCATEN EN PROCUREURS
de heer mr. R.P.M. Ngasirin
de heer mr. J. Zeegers

SECRETARIAAT
mevrouw I.M.J. van Amstel
mevrouw G. Zantvoord-van Harten

De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor het gebruik van elektronische berichten.

De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor het gebruik van elektronische berichten.

Ngasirin & Zeegers

ADVOCATEN

MVV, wordt voortgezet (rechtsoverweging 2.6). Hetgeen namens appellant was betoogd onder verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te Den Haag, nevenzittingsplaats Arnhem van 10 september 2004, kon gelet op het voorgaande, volgens de rechtbank, niet leiden tot het daarmee door eiser beoogde resultaat (rechtsoverweging 2.6). Derhalve heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard (rechtsoverweging 2.8).

2. Appellant bestrijdt het voorgaande en voert het navolgende als eerste grief aan tegen de onderdelen 2.6, 2.7 en 2.8 van de aangevallen uitspraak.

Appellant bestrijdt dat de medische behandeling die hij thans ondergaat kan worden voortgezet gedurende de periode dat hij in afwachting is van de beslissing op zijn aanvraag tot afgifte van een MVV. In laatstbedoelde periode zal appellant zich immers in Armenië moeten bevinden. Essentieel is dat in het BMA-rapport van 27 april 2006 uitdrukkelijk is opgenomen dat de informatie betreffende de behandelmogelijkheden in het land van herkomst alleen betrekking heeft op de beschikbaarheid van de behandeling in medisch-technische zin en geen informatie verschaft over de individuele toegankelijkheid tot die behandelingen, waarbij niet-medische aspecten, zoals geografische, een rol spelen. In het BMA-advies is tevens opgenomen dat zulks onverlet laat dat, in het algemeen deze niet-medische factoren mede van belang zijn teneinde voortzetting van de medische behandeling te garanderen. Het BMA-advies vermeldt echter dat een onderzoek hier naar (naar niet-medische factoren zoals geografische factoren) echter niet binnen het kader van de expertise van de medisch adviseur valt. Een afschrift van het advies van het Bureau Medisch Advisering d.d. 27 april 2006 wordt bijgaand als **produktie 1** overgelegd.

3. Nu eiser in de gronden van beroep uitdrukkelijk had aangegeven dat zijn medische toestand dusdanig is dat hij niet eens in staat zal zijn zelfstandig de weg te vinden van het vliegveld in Jerevan, Armenië, naar het City Psychiatric Hospital in Jerevan en nu verweerder zulks niet heeft bestreden, is de rechtbank ten onrechte er vanuit gegaan dat de medische behandeling die appellant thans ondergaat, gedurende de periode dat hij in afwachting is van de beslissing op zijn aanvraag tot afgifte van een MVV, wordt voortgezet. De medische behandeling is immers niet toegankelijk voor appellant, waardoor hij terecht zal komen in een medische noodsituatie op korte termijn. Omdat de medische behandeling in het land van herkomst voor appellant niet toegankelijk is, heeft verweerder's waarborg dat appellant deze behandeling in zijn land van herkomst wel zal ontvangen geen waarde. Ten onrechte heeft de

Ngasirin & Zeegers

ADVOCATEN

rechtbank in de aangevallen uitspraak derhalve enige waarde toegekend aan de door verweerder gegeven waarborg dat de medische behandeling van appelland zal worden voortgezet indien hij in afwachting is van de beslissing op zijn aanvraag tot afgifte van een MVV.

4. Gelet op het bovenstaande roept hetgeen in het hoger beroepschrift is aangevoerd vragen op die in het belang van de rechtsontwikkeling danwel de rechtseenheid beantwoording behoeven. Gelet op het bovenstaande concludeert appelland dan ook tot gegronde verklaring van het door hem ingestelde hoger beroep en tot veroordeling van verweerder in de voldoening van de proceskosten aan appelland.

Ede, 27 april 2007

